
KONKORDOWAĆ (3) *vb pf a. impf*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w konkordyja i w -ować).

praet 1 sg m -em konkordował (1). ◇ 3 pl m pers konkordowali (1). ◇ con praet 1 sg m bych był konkordował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Uzgodnić (uzgadniać) coś z czymś [concordo – zgadzam, jednam, też naciągam albo stroję Mącz 65b; – zgadzam, naciągam Calep] [co] (3) :

konkordować z czym (1): Posłowie spisek on o egzekucyji odłożeniu ku sobie wz(i)ęli, aby ji lepiej przeźrzeć mogli a w tych inych rzeczach się namowić. [...] Nazajutrz spisek ten konkordowali z umowami swemi a interim posłali *Diar* 31.

a. *Porówn(yw)ać, zestaw(a)ć ze sobą teksty w celu wykrycia prawdziwej wersji zdarzeń, sprawdzić (sprawdzać) (2) :* Przetom tedy to czytelniku miły dowodnie ácz s pracą wywiodł/ ábyś wiedział/ gdyćby fie Miechouiufa czytać trafiło o tym/ iż fie drukarz álbo iego pifarz omylił/ zá czym bych był tego nieobaczył/ y wżyftkiey iego Kroniki nie konkordował/ á inżych Hiſtorikow dla wybadania prawdy Hiſtoriey nieznioł w iedno/ tedyby fie Hiſtoria tá Litewfka pomiełzáć/ y opacznie powikłác wielkim błędem mułiála *StryjKron* 380, 612.

Formacja współrdzenna: konkordować się.

Cf **KONKORDOWANIE**